

Koken met Amba (6+)

Taglines

- Muzikale en smakelijke voorstelling voor jong publiek
- Swingende zoektocht naar Surinaamse roots

Publiciteitstekst

Amba is jarig en trakteert haar klas vol trots op een Surinaamse lekkernij. Ze draagt een speciale koto voor haar verjaardag. Vroeger durfde ze dat niet. Totdat oma haar alles leerde over de Surinaamse cultuur en hoe Nederland en Suriname onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Koken met Amba is een muzikale en smakelijke voorstelling waarin we aan de hand van de Surinaamse keuken de familiegeschiedenis van de tienjarige Amba vertellen. Begeleid door swingende liedjes met percussie, piano en trombone volgen we het spoor van Amba's familie terug in de tijd: van Nederland via Suriname naar West-Afrika. Amba's oma (Jacintha Groen) maakt heerlijke Surinaamse verjaardagstraktaties!

Credits

door Veenfabriek
naar een idee van | Jacintha Groen
regie | Nita Kersten
spel en zang | Shanice Redan
toetsen en zang | Sophie Anglionin
percussie en zang | Gio Anastacia
trombone, tuba en zang | Bastiaan Woltjer
concept en koken | Jacintha Groen
campagnebeeld | Anne Harbers
scene fotografie en teaser | Isabelle la Poutré

Theater voor Keti Koti

Koken voor Amba maakt deel uit van het Theater voor Keti Koti: een jaarlijks initiatief waarin tal van gezelschappen en podia op theatrale wijze aandacht besteden aan het gedeelde koloniale en slavernijverleden van ons land. Theater voor Keti Koti stimuleert en bundelt voorstellingen en culturele activiteiten rond de nationale herdenking van de slavernij op 30 juni en 1 juli.

Theaterkrant: “Regisseur Nita Kersten heeft met Koken met Amba een prachtige jeugdtheatervoorstelling neergezet.” –theaterkrant.nl

Publieksreactie Koken met Amba | Laura uit groep 5:

“Tijdens de voorstelling waren er een heleboel liedjes en verhalen. Amba vertelde over dat er vroeger slavernij in haar land Suriname was. De Nederlanders kochten gewoon mensen uit Suriname, omdat ze zelf geen zin hadden om dingen te oogsten. Ze vertelde ook hoe ze met haar vader uit Suriname naar Nederland was gekomen. De meeste juffen en kinderen hadden zich heel erg vermaakt en de hapjes waren heerlijk!”